

A legjobbak között

A magyar labdarúgó A-válogatott 1968-ban részt vesz az Európa Bajnokság nyolcas döntőjében, de kontinentális szinten játszik majd az ifjúsági futballválogatottunk is, amely bekerült az UEFA-torna tizenhatos döntőjébe. Az ifitorna döntőt áprilisban Franciaországban játszzák.

Mivel a mérkőzések sorozatra tulajdonképpen 24 ország nevezett, ezért osztályozókat írtak ki: A magyar csapat a románok legyőzésével került a legjobb 16 közé, és ott a D-csoportba kapott beosztást. Franciaország, Görögország, valamint az NDK vagy Lengyelország lesz az ellenfél.

Hárman a tizenévesek közül

A sportban a korhatár egyre lejjebb kerül, és ma már egész kiváló képességű fiatal versenyzőkről olvashatunk, akik országos válogatott csapatokban is helyet kapnak. Szegeden is akadnak jól sportoló tizenévesek. Közülük hármat mutatunk be olvasóinknak. Mind a hárman idén tütek fel és országosan is kiemelkedő teljesítményt nyújtottak.

A sors Benák Andrással, a Szegedi Kender asztaliteniszezőjével kezdjük. Tagja az egyesület NB II-t nyert csapatának. Két héttel ezelőtt az országos vidéki serdülő és ifjúsági tízek bajnokságon is győzött.

— Négy évvel ezelőtt a SZEAC-ban kezdtem el asztaliteniszezni — mondta Benák András. — Nem sokáig játszottam az egyetemiekkel, mert a Kenderbe léptem át. Azóta Nagy László edző keze alatt sokat fejlődtem, és most minden vágyam az, hogy jövőre az NB I-ben is megálljam a helyem. Nehéz év előtt állunk, mert az egész csapatnak bizonyítani kell.

— Sokan megemlítik nekem, hogy miért nem inkább a labdarúgással foglalkozom, mert edzőm is labdarúgó volt, a SZEAC-ban játszott. Én nem tudtam megkedvelni a futballt, és a zöld gyepe helyett inkább a zöld asztalt választottam. Talán azért, mert itt sportosabb a játék. Mindenesetre apám nyomdokába lépem, ígérem, hogy én is jó sportoló leszek. Nem is foglalkozom más-

Sokat beszélnek mostanában arról, hogy a bajnoki labdarúgó-mérkőzéseken jövőre új szabályt vezetnek be: bármilyen osztályú csapatban mérkőzésenként kapust és egy mezőnyjátékost lehet cserélni.

A hír érdekes. Az újítás is, amely azonban hazánkban nem is olyan új... Az ötvenes évek elején volt már olyan szabály, hogy lehetett játékos cserélni. Az edző akkor is lehívhatott egy mezőnyjátékost a pályáról, vagy a kapust is lecserélhette. Most is hasonlóképpen lehet majd alkalmazni a cserelehetőségeket.

— De hogyan került az MLSZ 1963. évi versenkiírásába ez a szabálymódosítás? — kérdezzük a szurkolót.

Nos, a FIFA, a nemzetközi labdarúgó szövetség

már ez év tavaszán úgy határozott, hogy engedélyezi a kapus és egy mezőnyjátékos cseréjét. Ezt a határozatot nem írták elő kötelezően, de ajánlották a tagállamok részére. Sok helyen már bevezették. Főleg olyan országokban alkalmazzák, ahol a bajnokság őszi-tavaszi kiírású. Nálunk nyáron tartott a bajnokság, és ezért nem változtattak. Most viszont már elérkezett az idő az új szabály bevezetésére.

Ezzel tulajdonképpen nem tizenegy, hanem tizenhárom labdarúgó szerepelhet mérkőzésenként egy-egy csapatban. A cserejátékosok alkalmazása többféle előnnyel járhat. Az edzők kipróbálhatják a fiatalokat vagy esetleg olyan idősebb csapat állíthatnak be, aki gólképeségével még mindig kitűnik és a döntő pillanatok kihasználásával eldöntheti a mérkőzést. Ha a kapus megsérül, nem válik irreálissá az eredmény kialakulása azzal, hogy mezőnyjátékos áll a helyére, vagy pedig a kapus sérülten játszik tovább.

Ha már a kapusokról van szó, megemlítjük, hogy a SZEAC-ban Tóth Lajos az őszi idény első fordulójában Diógyőrött sérült meg, de sérülten is kénytelen volt védeni. (Utána hosszabb kényszerpihenőt tartott.) Utána Korányi Csepelen sérült meg, néhány perccel nem védett, és akkor a mezőnyben játszó Ambrus volt a kapus.

A szabály egyébként kimondja, hogy azt cserélhetnek, akit akarnak, nincs olyan kitétel, hogy csak sérülés esetén van rá lehetőség.

Továbbra is az NB II-ben

Az 1967. évi vívóidény utolsó bajnokságai az NB II-es csapatbajnokságok voltak. Két fegyverem versenyen a Szegedi EAC is képviselt magát, és az egyetemiek sikerrel állták meg a helyüket.

A párbajtőrözők küzdelmében tizenegy együttes indult a szegediek az ötödik helyet szerezték meg. A szabályok szerint az első hat bennmaradt, a SZEAC tehát jövőre is NB II-es lesz. A férfi törözőknél nyolc csapat

A Szegedi Tanárképző Főiskola női kézilabda-csapatava tavasszal, nyáron és ősszel az NB II-ben szerepelt, most pedig a téli terem-bajnokságban vesz részt. A játékosok végigjátszották az egész esztendőt, sőt még december 30-án Budapesten MNK-mérkőzésük lesz. Jövőre legalább olyan sikerrel akarnak szerepelni a bajnokságokban, mint az idén. Erre meg is van a lehetőség, mert az együttes lelkes és jó képességű kézilabdásokból áll.

Liebmann Béla felvétele

Papp László
az ökölvívás helyzetéről

Papp Lászlóval, háromszoros olimpiai és kétszeres Európa-bajnoki aranyérmessel, a magyar ökölvívás nagy „örögjével” beszélünk a sportág helyzetéről.

— Eddig egy-két olimpiáról és Európa-bajnokságtól eltekintve, a nagy világversenyekeken mindig sikeresen szerepeltünk — mondta. — Persze azt is el kell mondanom, hogy jómagam azért tudtam olyan sokáig helyt állni, mert nagyon sportszerűen éltem és minden időmet, amit a munkahelyemen kívül tölöttem, az ökölvívásnak szenteltem. Sajnos mostanában kevés öklöző él így, alig akad olyan, aki minden idegszálával a sportra

összpontosít. Véleményem szerint keveset edzenek. Nagyon kevesekről láttam, hogy például önszorgalmából a teremben maradtak volna, egy kicsit zsákolni, vagy kötelezni...

— Az edzők kevesen vannak és nincs meg közöttük a kellő összhang. Szerintem hiba az is, hogy sok vidéki, nagyon tehetséges fiatal elkallódik. Pedig a vidék sokkal jobb talaja az ökölvívásnak, mint a főváros. Vidéken talán kevesebbet szórakoznak az ifjak és jobban fejelemmel, jobban technikailag készülnek.

— Hogyan látja a jövőt? — tettük fel a kérdést Papp Lászlónak, aki jelenleg a Bp. Honvéd ökölvívó-szakosztályának szaktanácsadója.

— Véleményem szerint a magyar ifjúságnak az ökölvíváshoz való tehetsége most is töretlen. Ezt mutatják az ifjúsági és a serdülő bajnokságok. A csapatbajnokságon is láthatunk több nagyon tehetséges fiút, mint például Lőköst, Badarit, az MTK pehelysúlyú Kovácsát és még tudnék sorolni néhány versenyzőt. Megfelelő edzésfeltételekkel, helyes felkészüléssel újra arra a szintre lehetne emelni ökölvívásunkat, mint amilyen régebben volt.

K. L.

SOROKBAN

A SZEAC labdarúgó-csapatája január 2-án Szegeden előalappázzal kezdte meg a felkészülést a jövő évi bajnokságra. Az egyetemiek január 8-án kéthetes alapozásra Keszthelyre utaznak.

Keves sportegyesület labdarúgói dicsekedhetnek olyan sikerekkel, mint a Ferencváros. Az első bajnokságot 1905-ben nyerték a zöld-fehérek. Az idei huszadi bajnokságig eltelt 62 év folyamán az FTC adta a magyar labdarúgó-válogatottnak a legtöbb játékos, szám szerint 89-et. Közülük tizen 40-nél többször szerepeltek a válogatottban. A sora a legmost is játszó Mátrai Sándor vezet, nyolcvan játékkal. A válogatottban legtöbbször szerepelt fradisták között van a Szegedről elindult Korányi I. Lajos is.

„Miként állítaná össze a világválogatottat?” Erre a kérdésre Albert Flórián, az FTC válogatott labdarúgó-játékosa a következőképpen felelt: Jasin (szovjet) — D. Santos (brazil), Mészöly, Marzolini (argentín) — Beckenbauer (NSZK), Rattin (argentín) — Johnston (skót), Eusebio (portugál), Pele (brazil), B. Charlton (angol), Simoes (portugál).

Psichológusok megállapították, hogy az asztaliteniszező nem a zöld, hanem a fekete színű asztal mellett tud a legbiztosabban játszani, és nem a fehér, hanem a sárga labda az, amelyet sokkal biztosabban tud megütni. Ugyanaz a kutatócsoport azt is javasolja, hogy az edzéseken a versenyzők olyan labdákat használjanak, amelynek egyik felgömbje sárga, a másik kék. Így könnyebben meg lehet tanulni a pörgetést a Lyonban sorra kerülő EB-n már fekete asztalokon játszanak majd a résztvevők.

A szegedi teremkézilabdabajnokság következő fordulóját január 6-án és 7-én játszzák a Röküsi Torna-csarnokban.

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkárpárt Csongrád megyei és Szegedi városi bizottsága és a tanács lapja

Megjelenik hétfő kivételével mindennap Szerkesztő a szerkesztő bizottság Főszerkesztő dr. Lőkös Zoltán Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-535, 13-003. Éjszakai telefon: 13-506, 13-438. Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Kovács László Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-500, 13-116. (Beküldött kéziratokat nem örlünk meg és nem adunk vissza.) A lapot nyomdai Szeged, Bajcsy-Zsilinszky u. 28. szám.

INDEX 29 053

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál és a Posta Központi Hírlap Irodájánál (Budapest V. József nádor tér 1. sz.). Előfizetési díj egy hónapra 12,- Ft

Nagygyörgy Rozália a Szegedi Kender röplabda-csapatában játszik. Idén állandó tagja sportága ifjúsági válogatottjának és az NB I-es mérkőzéseken is kitűnt. Leüto játékos.

sai, mint a sporttal és a tanulásal. A Radnóti Gimnázium másodikos tanulója vagyok és jó eredménnyel akarok érettségizni...

— Ez az év elég sikeres volt a számomra. Legszívesebben a Budapesten játszott magyar-bolgár ifjúsági válogatott mérkőzésre emeltém vissza, amikor végig játszottam a csapatban és nyertünk is. A válogatottal jártam Bulgáriában, ami felejthetetlen élmény volt.

A lányokkal sok szép vidéket láttunk és jó mérkőzéseket játsztunk. Továbbra is igyekszem helytállni, bár sokak szerint a küzdő-képességemmel baj van, mert időnként visszasesek és ez nincs hasznára a csapatnak. Ezen a hibámon tehát javítanom kell...

Húsz év a labdarúgó pályákon hosszú idő. Harc, izgalom, csalódás, siker, élmény tömege foglal helyet emlékeim között.

Elsőként említeném első válogatottságomat, mert úgy gondolom, hogy minden labdarúgó álma legalább egyszer bekerülni az ország legjobbjai közé, küzdeni a nemzeti színéért. Ez két ízben nekem is sikerült. 1923 májusában Krakóban szerepeltem a lengyel válogatott ellen. A csapatot Hajós Alfréd, a budapesti Népstadion egyik tervezője, úszásban kétszeres olimpiai bajnokunk és Klemt Sándor az FTC akkori intőzője kísérte el a lengyel történelmi városba.

A mérkőzésen a fővárosi fiúk nagy előszeretettel hanyagolták el a „betolakodó” vidékét. Alig kaptam néhány labdát. Ennek ellenére két góllal terheltem meg a lengyelek kapuját, a végeredmény 3:0 lett a javunkra. A két gólért a mérkőzés végén kijutott az ölegetések-ből. Bocsnatérőn mondták: ha ismét köznék kerülsz, jobban meg fogunk becsülni...

A fővárosi csapatok kiverése után Debrecenben a Debreceni VSC—Szegedi AK

1

Húsz év a labdarúgó pályákon hosszú idő. Harc, izgalom, csalódás, siker, élmény tömege foglal helyet emlékeim között.

Elsőként említeném első válogatottságomat, mert úgy gondolom, hogy minden labdarúgó álma legalább egyszer bekerülni az ország legjobbjai közé, küzdeni a nemzeti színéért. Ez két ízben nekem is sikerült. 1923 májusában Krakóban szerepeltem a lengyel válogatott ellen. A csapatot Hajós Alfréd, a budapesti Népstadion egyik tervezője, úszásban kétszeres olimpiai bajnokunk és Klemt Sándor az FTC akkori intőzője kísérte el a lengyel történelmi városba.

A mérkőzésen a fővárosi fiúk nagy előszeretettel hanyagolták el a „betolakodó” vidékét. Alig kaptam néhány labdát. Ennek ellenére két góllal terheltem meg a lengyelek kapuját, a végeredmény 3:0 lett a javunkra. A két gólért a mérkőzés végén kijutott az ölegetések-ből. Bocsnatérőn mondták: ha ismét köznék kerülsz, jobban meg fogunk becsülni...

A fővárosi csapatok kiverése után Debrecenben a Debreceni VSC—Szegedi AK

M. K.